

Nasza Matka

Nr 6 (104) czerwiec 2015 (rok 10)

miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Modlitwa Anioł Pański - Angelus

Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi. I poczęła z Ducha Świętego. Zdrowaś Maryjo...

Oto ja Służebnica Pańska. Niech mi się stanie według słowa twego. Zdrowaś Maryjo...

A Słowo Ciałem się stało. I mieszkało między nami. Zdrowaś Maryjo...

Módl się za nami święta Boża Rodzicielko, abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Łaskę Twoją prosimy Cię Panie racz wlać w serca nasze, abyśmy, którzy przez Zwiastowanie anielskie, Wcielenie Chrystusa Syna Twojego poznali przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania zostali doprowadzeni. Przez Chrystusa Pana naszego.

Amen.

SŁOWO BOŻE

(Mk 10, 13-16)

Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

Gdy na Anioł Pański bije dzwon...

Było samo południe. Słońce świeciło, dając ciepło i radość. Lekki wiatr poruszał liście drzew owocowych w ogrodzie. Z daleka dochodził modulowany wiatrem głos dzwonów na Anioł Pański.

Przypomniały mi się słowa piosenki: "Gdy na Anioł Pański bije dzwon, Maryjo, dusza moja śpiewa Tobie pieśń; niechaj dźwięczne nutki przed tron Twój płyną, naszej pracy i radości śpiew". Na usta cisnęły się słowa modlitwy Anioł Pański: "Słowo stało się Ciałem"- Bóg stał się dla nas człowiekiem, aby nas zbawić. Czy są jakieś słowa mogące wyrazić wdzięczność? Te najpiękniejsze znajdujemy w modlitwie Anioł Pański.

Kiedyś ludzie trzy razy - rano, w południe i wieczorem - przerywali swoje zajęcia, by podziękować za wszelkie dobro, by uświęcić swoją pracę, by - jak kapłani - odmówić swój brewiarz. Przypominały o tym, wygrywając swoją melodię, dzwony kościelne.

Mimo zmienionych warunków życia, dla większości ludzi pozostały niezmienione charakterystyczne momenty dnia (rano, południe, wieczór) wyznaczające ich czas pracy i zapraszające do krótkiego zatrzymania się na modlitwie. I tylko czasem brakuje tych kościelnych dzwonów, które zwoływały i zapraszały do modlitwy. Mogą jednak dzwonić dzwony serca, przywołujące do wdzięczności Bogu za Wcielenie i Zbawienie. Tę wdzięczność wyrażamy wraz z Maryją, która jest wzorem uwierzenia i zawierzenia Bogu, która jest zawsze bliska całej ludzkości, która pełni rolę szczególną w dziejach zbawienia.

W modlitwie Anioł Pański ludzie umacniali swą duchową więź z historycznym początkiem radosnej nowiny o pochyleniu się Boga nad człowiekiem w absolutnej miłości. Także i dzisiaj zgłębiają w niej przełomowe znaczenie tej tajemnicy, że Bóg dla nas i dla naszego zbawienia stał się Człowiekiem.

Modlitwa Anioł Pański jest praktykowana w obecnej formie od trzech stuleci. Była zalecana wielokrotnie przez autorytety kościelne: przede wszystkim przez synody regionalne. Początki jej odmawiania są nieznanne. W pierwszej połowie XIV w. papież Jan XXII zarządził, aby w czasie przyjętego już w wielu miejscach wieczornego bicia

w dzwony, pozdrawiać NMP trzykrotnym Ave Maria. Obok dzwonienia wieczornego pojawiło się wkrótce dzwonienie na modlitwę poranną. O biciu dzwonów w południe mówią dopiero świadectwa z końca XIV wieku. Motywacja, rodzaj i forma modlitw odmawianych w różnych porach dnia ulegały w ciągu wieków modyfikacjom. Formę dzisiejszą modlitwy Anioł Pański spotykamy po raz pierwszy w oficjalnym, maryjnym modlitewniku łacińskim, wydanym za pontyfikatu Piusa V w drugiej połowie XVI stulecia. W XVII w. synod w Pradze podkreślił, że bicie dzwonów rano jest wspomnieniem Zmartwychwstania Chrystusa, w południe - Ukrzyżowania, wieczorem - Wcielenia. Paweł VI w adhortacji "Marias cultus" mówi o liturgicznym rytmie modlitwy Anioł Pański.

Impulsem do odmawiania tej modlitwy stał się apel Jana Pawła II, wypowiedziany w dniu koronacji papieskiej, o łączeniu się z nim podczas południowego odmawiania tej modlitwy. Prosił o to szczególnie nas, rodaków, ufając, że go nie zawiedzimy.

Przede wszystkim jednak okazujemy w niej Bogu wdzięczność za dar Wcielenia i Zbawienia. Nie zrozumiemy w pełni miłości, dzięki której Bóg stał się Człowiekiem. Zechciejmy jednak często za tę miłość dziękować, właśnie w tej modlitwie. Skłania nas ona do przypomnienia sobie Tajemnicy Paschalnej, albowiem poznawszy Wcielenie Syna Bożego, prosimy, byśmy zostali doprowadzeni przez Jego mękę i krzyż do chwały zmartwychwstania. Zechciejmy zatrzymać się trzykrotnie pośród codziennej krzątaniny i zająć, by ponowić swoje odniesienie życia ku temu centrum mocy, skąd przychodzi zbawienie świata i wszystkich ludzi.

Jest to modlitwa szczególnie odpowiednia dla człowieka współczesnego podanego wielorakim presjom wewnętrznym i zewnętrznym, często wewnętrznie rozdarte, nie mogącego skupić się przez dłuższą chwilę.

Modlitwa Anioł Pański nie straciła swej aktualności. Nie potrzeba tej modlitwie żadnych reform, trzeba tylko ożywienia jej praktyki pośród wierzących.

Ks. Proboszcz Antoni Cebula SDS

Święci znani i nieznani

Święty Antoni z Padwy, prezbiter i doktor Kościoła (13 czerwca)

Ferdynand Bulonne urodził się w Lizbonie w 1195 r. Pomiędzy 15. a 20. rokiem życia wstąpił do Kanoników Regularnych św. Augustyna, którzy mieli swój klasztor na przedmieściu Lizbony. Spędził tam dwa lata, po czym przeniósł się do klasztoru w Coimbrze, które to miasto, obok Lizbony, było drugim, najważniejszym ośrodkiem życia religijnego i kulturalnego kraju. Tam zdobył gruntowne wykształcenie teologiczne i w roku 1219 otrzymał święcenia kapłańskie.

W rok potem Ferdynand był świadkiem pogrzebu pięciu franciszkanów zamordowanych przez mahometan w Maroko. Przy tej okazji po raz pierwszy usłyszał o duchowych synach św. Franciszka z Asyżu i natychmiast wstąpił do nich w Olivanez, gdzie osiedlili się przy kościółku św. Antoniego Pustelnika. Z tej okazji Ferdynand zmienił swoje imię na Antoni. Zapalony duchem męczeńskiej ofiary, postanowił udać się do Afryki, by tam oddać swoje życie dla Chrystusa. Jednak plany Boże były inne. Antoni zachorował śmiertelnie i musiał wracać do ojczyzny. Jednakże na Morzu Śródziemnym zastała go burza i zapędziła jego statek na Sycylię. W roku 1221 odbywała się w Asyżu kapituła generalna nowego za-

konu. Antoni udał się tam i spotkał się ze św. Franciszkiem (+ 1226). Po skończonej kapitule oddał się pod władzę brata Gracjana, prowincjała Emilii i Romanii, który mu wyznaczył erem w Montepaolo w pobliżu Forli. Czas tam spędzony Antoni wykorzystał na pogłębienie życia wewnętrznego i dla swoich studiów. Ze szczególnym zamiłowaniem zagłębiał się w Pismo święte. Równocześnie udzielał pomocy duszpasterskiej i kaznodziejskiej. Sława jego kazań dotarła niebawem do brata Eliasza, następcy św. Franciszka. Ten ustanowił go generalnym kaznodzieją zakonu.

Odtąd Antoni przemierzał miasta i wioski, nawołując do poprawy życia i pokuty. Dar wymowy, jego niezwykle obrazowy i plastyczny język, ascetyczna postawa, żar i towarzyszące mu cuda gromadziły przy nim tak wielkie tłumy, że musiał głosić kazania na placach, gdyż żaden kościół nie mógł pomieścić słuchaczy. W latach 1225-1227 udał się z kazaniem do południowej Francji, gdzie z całą mocą zwalczał szerzącą się tam herezję katarów (albigensów). Kiedy powrócił do Italii, na kapitule generalnej został wybrany ministrem (prowincjałem) Emilii i Mediolanu. W tym czasie napisał Kazania niedzielne. W roku 1228 udał się do Rzymu, by załatwić pilne sprawy swojej prowincji. Z tej okazji papież Grzegorz IX zaprosił go z okolicznościowym kazaniem. Wywarło ono na papieżu tak silne wrażenie, że nazwał Antoniego "Arką Testamentu". Papież polecił mu wówczas, by wygłaszał kazania do tłumów pielgrzymów, którzy przybywali do Rzymu. Na prośbę kardynała Ostii Antoni napisał Kazania na święta. Wygłosił tam także kazania wielkopostne. Po powrocie do swojej prowincji udał się do Werony, gdzie władcą był znany z okrucieństw i tyranii książę Ezelin III. Był on zwolennikiem cesarza i w sposób szczególnie okrutny mścił się na zwolennikach papieża. Do niego wtedy należała także Padwa. Antoni wiedział, że naraża własne życie, miał jednak odwagę powiedzieć władcy prawdę. Ku zdumieniu wszystkich tyran nie śmiał go tknąć i wypuścił cało.

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na czerwiec 2015 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby migranci i uchodźcy spotykali się z dobrym przyjęciem i byli traktowani z szacunkiem w krajach, do których przybywają.

Intencja misyjna:

Aby osobiste spotkanie z Jezusem wzbudzało w wielu młodych ludziach pragnienie ofiarowania Mu własnej egzystencji w kapłaństwie lub w życiu konsekrowanym.

Święty Antoni z Padwy Antoni obdarzony był wieloma charyzmatami - miał dar bilokacji, czytania w ludzkich sumieniach, prorocтва. Wykładał filozofię na uniwersytecie w Bolonii. W roku 1230 na kapitule generalnej zrzekł się urzędu prowincjała (ministra) i udał się do Padwy. Był zupełnie wycieńczony, zachorował na wodną puchlinę. Opadając z sił, zatrzymał się w klasztoru w Arcella, gdzie przy śpiewie O gloriosa Virginum wieczorem w piątek, 13 czerwca 1231 roku, oddał Bogu ducha mając zaledwie 36 lat.

Jego pogrzeb był wielką manifestacją. Pochowano go w Padwie w kościółku Matki Bożej. W niecały rok później, 30 maja 1232 roku, papież Grzegorz IX zaliczył go w poczet świętych. O tak rychłej kanonizacji zdecydowały rozliczne cuda i łaski, jakich wierni doznawali na grobie św. Antoniego. Komisja papieska stwierdziła w tak krótkim czasie 5 uzdrowień z paraliżu, 7 wypadków przywrócenia niewidomym wzroku, 3 głuchym słuchu, 2 niemym mowy, uzdrowienie 2 epileptyków i 2 wypadki wskrzeszenia umarłych. Kult św. Antoniego rozszedł się po całym świecie bardzo szybko. Grzegorz IX bullą Cum iudicat w 1233 roku

wyzначył dzień jego dorocznej pamiątki na 13 czerwca. Sykstus V w 1586 r. włączył jego święto do kalendarza powszechnego Kościoła. Na życzenie króla Hiszpanii Filipa V Innocenty XIII w roku 1722 ustanowił 13 czerwca świętem dla całej Hiszpanii i podległej jej wówczas Ameryki Południowej. W Padwie zainicjowano praktykę czczenia w każdy piątek śmierci św. Antoniego i we wtorek jego pogrzebu. W 1946 r. Pius XII ogłosił go doktorem Kościoła.

Św. Antoni Padewski jest patronem zakonów: franciszkanów, antoninek oraz wielu bractw; Padwy, Lizbony, Padeborn, Splitu; dzieci, górników, małżeństw, narzeczonych, położnic, ubogich, podróżnych, ludzi i rzeczy zaginionych. Na miejscu grobu św. Antoniego - Il Santo - wznosi się potężna bazylika, jedno z najbardziej popularnych sanktuariów w Europie. Przeprowadzone w 1981 r. badania szczątków Świętego ustaliły, że miał 190 cm wzrostu, pociągłą twarz i ciemnobrązowe włosy. Na kolanach wykryto cienkie pęknięcia, spowodowane zapewne długim klęczaniem.

INTERCJE MSZALNE

Czerwiec 2015

Poniedziałek	1 czerwca	Wtorek	16 czerwca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	2 czerwca	Sroda	17 czerwca
8 ⁰⁰	W int emerytów i rencistów oraz osób starszych	8 ⁰⁰	
Sroda	3 czerwca	Czwartek	18 czerwca
8 ⁰⁰	R. Hanus	18 ⁰⁰	R. Wołak
Czwartek	4 czerwca	Piątek	19 czerwca
8 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	R. Więckowski
10 ⁰⁰		Sobota	20 czerwca
Piątek	5 czerwca	18 ⁰⁰	R. Michalczyk
12 ⁰⁰	ślub Agnieszka Haratyk – Jakub Niedziela	Niedziela	21 czerwca
18 ⁰⁰	R. Michalska	8 ⁰⁰	R. Ciszewska
Sobota	6 czerwca	10 ⁰⁰	Za + Janusza
18 ⁰⁰	R. Mikieta	14 ³⁰	R. Nowak
Niedziela	7 czerwca	Poniedziałek	22 czerwca
8 ⁰⁰	Za + Łucję w 1 rocz. śm.	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Wtorek	23 czerwca
14 ³⁰	R. Michalska	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	8 czerwca	Sroda	24 czerwca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	9 czerwca	Czwartek	25 czerwca
8 ⁰⁰	R. Szczygieł	18 ⁰⁰	
Sroda	10 czerwca	Piątek	26 czerwca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	Za + Elżbietę Wesołowską w 30 dn. po śm.
Czwartek	11 czerwca	Sobota	27 czerwca
18 ⁰⁰		14 ⁰⁰	ślub Anna Winkler – Mateusz Kost
Piątek	12 czerwca	18 ⁰⁰	R. Kuś
18 ⁰⁰		Niedziela	28 czerwca
Sobota	13 czerwca	8 ⁰⁰	R. Kędzia
18 ⁰⁰	Fatimska	10 ⁰⁰	R. Kołodziejczyk
Niedziela	14 czerwca	14 ³⁰	
8 ⁰⁰	R. Kędzia	Poniedziałek	29 czerwca
10 ⁰⁰	R. Gierlotka	8 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Nowak	Wtorek	30 czerwca
Poniedziałek	15 czerwca	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰			

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Czerwiec - Wrzesień 2015

6 czerwiec 2015	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
20 czerwiec 2015	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
4 lipiec 2015	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
18 lipiec 2015	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
1 sierpień 2015	Słowicka Iwona
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
15 sierpień 2015	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra
29 sierpień 2015	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
12 wrzesień 2015	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
26 wrzesień 2015	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Kruche ciastka z dżemem

Składniki:

- 300 g masła
- 180 g drobnego cukru
- 1 jajko
- 480 g mąki
- szczypta soli
- ulubiony dżem

Przygotowanie:

Miksujemy masło z cukrem aż będzie białe i puszyste. Następnie dodajemy jajko, mąkę i szczyptę soli. Łyżeczką nabieramy ciasto, formujemy z niego

kulkę. Spłaszczamy i na środku kciukiem robimy wgłębienie na dżem. Wkładamy w zrobione wgłębienie odrobinę dżemu. Pieczemy 18-20 minut w 180 stopniach.

zdb

Kącik humoru

Pani wychodząc ze sklepu widzi płaczącego Jasia:

- Jasiu, dlaczego płaczesz?
- Bo miałem 2 złote, ale zgubiłemeeeeeee!

Pani bez słowa wyciąga 2 złote i daje Jasiowi. Jasiu przestaje płakać, pani odchodzi. Po chwili jednak znów słyszy donośny płacz Jasia.

- Jasiu, a czemu teraz płaczesz?
- Właśnie sobie pomyślałem, że gdybym nie zgubił tamtych 2 złotych, miałbym teraz czteeeeeeeeery!

***

Idzie zółw do sklepu i pyta się sprzedawcy

- Ma pan może wodę.

Na to sprzedawca:

- Nie proszę przyjść jutro.

Następnego ranka zółw przychodzi i pyta :

- Czy ma pan wodę.

- Nie, proszę przyjść kiedy indziej.

Tak zółw chodził cały tydzień. Aż w końcu przychodzi i pyta :

- Czy ma pan wodę.

- Tak, a po co panu.

- My tu gadu, gadu a mi się chałupa pali.

***

Kobieta po śmierci fraiera do nieba i natychmiast rozpoczyna poszukiwania swego męża. Święty Piotr sprawdza w kartotece, ale w rubrykach: normalni, błogosławieni, święci nie ma nazwiska poszukiwanego. Podejrzewając najgorsze, czyli zsyłkę do konkurencji, św. Piotr pyta ze współczuciem:

- A ile lat byliście państwo małżeństwem?

- Ponad 50 lat! - odpowiada żona pochlipując.

- To trzeba było od razu tak mówić! - Uradowany Piotr podrywa się do kartoteki.

- Z pewnością znajdziemy go w dziale "mężczyńcy"! ***

Jaś pyta taty.

- Tato dlaczego ten pociąg zakręcuje?

- Nie mówi się zakręcuje tylko zakręca.

Chłopiec ponawia pytanie.

- Dobrze to czemu ten pociąg zakręca?

A tata na to: .

- Bo mu się tory wygły. ***

Na przystanku autobusowym stoi gazeciarka i krzyczy:

- Sensacja, sensacja! W naszym mieście już 56 ofiar!!!

Zaciekawiony przechodzień kupuje od niego gazetę.

Po chwili sprzedawca wrzeszczy:

- Sensacja, sensacja! W naszym mieście już 57 ofiar!!! ***

Dwóch idiotów rozbraja bombę. Nagle jeden pyta:

- A co będzie, jak nam wybuchnie?

Drugi go uspokaja:

- Nic nie szkodzi, mam drugą!

Papież Franciszek: wzywa do wspierania małżeństwa, opartego na równości męża i żony (29 kwietnia 2015) fragmenty

Nasza refleksja na temat pierwotnego planu Bożego w odniesieniu do małżeństwa mężczyzny i kobiety, po rozważeniu dwóch opisów z Księgi Rodzaju, kieruje się obecnie wprost do Jezusa.

Evangelista Jan na początku swojej Ewangelii opisuje wesele w Kanie, w którym udział wzięli Maryja Panna, Jezus i Jego pierwsi uczniowie (por. J 2, 1-11). Jezus nie tylko uczestniczył w tych zaślubinach, ale "uratował wesele", gdy cudownie przemienił wodę w wino! A zatem pierwszego ze swych cudownych znaków, przez które objawił swą chwałę, dokonał w kontekście małżeństwa, a był to gest wielkiego współczucia dla tej rodzącej się rodziny, pobudzony macierzyńską troską Maryi. Przypomina to nam Księgę Rodzaju. Kiedy Bóg kończy dzieło stworzenia, tworzy swoje arcydzieło, jakimi są mężczyzna i kobieta. A tu Jezus rozpoczyna swoje cuda od tego arcydzieła, podczas wesela - święta zaślubin mężczyzny i kobiety. W ten sposób Jezus uczy nas, że arcydziełem społeczeństwa jest rodzina, miłujący się nawzajem mężczyzna i kobieta. To jest arcydzieło! [...]

Dziś wydaje się nam, że nie jest łatwo mówić o małżeństwie jako o święcie, które się ponawia w czasie, w różnych okresach całego życia małżonków. Faktem jest, że coraz mniej ludzi się pobiera. To fakt! Młodzi nie chcą się pobierać. W wielu krajach rośnie natomiast liczba separacji przy jednoczesnym spadku liczby dzieci. Trudność pozostawania razem - czy to jako małżeństwo, czy jako rodzina - prowadzi coraz częściej i coraz szybciej do zrywania więzi i to właśnie dzieci jako pierwsze odczuwają tego skutki. Pomyślmy, że pierwszymi ofiarami separacji są dzieci. Jeśli doświadczają od dzieciństwa, że małżeństwo jest więzią "tymczasową", nieświadomie tak będzie też w ich przypadku. Rzeczywiście wielu ludzi młodych stopniowo rezygnuje z planu więzi nieodwołalnej i z trwałej rodziny. Myślę, że musimy bardzo poważnie się zastanowić dła-

go tak wielu młodych ludzi "nie ma ochoty" się pobrać. Istnieje pewna kultura tego, co tymczasowe, wszystko jest prowizoryczne, że nie ma nic ostatecznego, definitywnego. [...]

Najbardziej przekonującym świadectwem błogosławieństwa małżeństwa chrześcijańskiego jest dobre życie chrześcijańskich małżonków i rodziny. Nie ma lepszego sposobu, aby wyrazić piękno tego sakramentu! Małżeństwo uświęcone przez Boga strzeże tej więzi między mężczyzną a kobietą, którą Bóg pobłogosławił od stworzenia świata. Jest też źródłem pokoju i dobra dla całego życia rodzinnego i małżeńskiego. Na przykład w pierwszych wiekach chrześcijaństwa ta wielka godność więzi między mężczyzną a kobietą przewyższała nadużycie uważane wówczas za całkowicie normalne, a mianowicie prawo mężów do oddalenia żon, nawet z przyczyn najbardziej bezzasadnych i upokarzających. Ewangelia rodziny, Ewangelia głosząca ten sakrament pokonała tę kulturę zwyczajowego oddalenia.

Chrześcijańskie ziarno radykalnej równości między małżonkami winno obecnie przynosić nowe owoce. Świadectwo społecznej godności małżeństwa stanie się przekonujące właśnie dzięki tej drodze, drodze pociągającego świadectwa, drodze wzajemności między nimi i wzajemnego dopełniania się.

Dlatego jako chrześcijanie musimy być pod tym względem bardziej wymagający. Na przykład: stanowczo wspierając prawo do równej płacy za taką samą pracę. Dlaczego uważa się za coś oczywistego, że kobiety winny zarabiać mniej od mężczyzn? Nie, ma być to samo prawo. Nierówność pod tym względem jest najoczywistszym skandalem! Jednocześnie trzeba uznawać za nieustannie istotne bogactwo macierzyństwo kobiet i ojcostwo mężczyzn, dla dobra przede wszystkim dzieci. Podobnie, cnota gościnności rodzin chrześcijańskich odgrywa dzisiaj kluczową rolę, zwłaszcza w sytuacjach ubóstwa, degradacji, przemocy w rodzinie. [...]

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiałowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczony na wewnętrzny użytek parafii)